

Křesťanské Mšensko

1. srpna 2026
8. číslo | 3. ročník

Noviny o životě ve Mšeně, v Kokořínském dole a v jejích okolí

Po roce jsme opět oslavili svatého Medarda

Jako vždy jsme i 8. června 2026 strávili den narozenin otce Rajmunda na naší louce.

→ strana 3

Malá liturgická škola

Reportáž ze křtu Jasmínky Marie Anny.

→ strana 7

Obnovená pouť ve Skramouši

Reportáž z poutní oslavy u kapličky sv. Antonína 13. června 2026.

→ strana 9

Co kdybychom dnes výjimečně zkusili Editorial?

7. června 2026: Václav Steinocher z Netolic s manželkou a dcerkou spolu s otcem Rajmundem před autíčkem Škoda Popular.

Již třetím rokem naše noviny vycházejí každý měsíc a setkávají se s příznivým přijetím. Čtou je ve školách i na obecních úřadech, v domovech seniorů v celém kraji i v domácnostech našich přátel ve Mšeně i širokém a dalekém okolí. A podle některých studentů teologie jde o nejbližší noviny v pražském arcibiskupském semináři. I když ti to občas okoření nějakou legrací.

Naše noviny jsou zaměřeny na časté reportáže z veškerého dění v regionu Mšensko a Kokořínsko. A to dění je docela barevné. Jak to hodíme do černobílého snímku, tak to ztrácí hodnotu.

Však jsme také zvyklí na to, že naše celostátní informační měsíčníky *Zrcadlo církve* v češtině a *Church Reporter* v angličtině jsou vydávány v barvách. A jsou rozesílány na více než tisíc internetových adres a zavěšovány na internet, kde si je každý může prohlédnout. Jsme

na tu jejich barevnost po léta zvyklí, a tak jsme byli z prozatímně černobílého charakteru Křesťanského Mšenska smutní.

Někdo snad namítne: tak dávejte Křesťanské Mšensko jenom na internet a nenamáhejte se s jeho tiskem a veškerou tou úmorností expedice, včetně strkání do obálek, které oba vydavatelé provádějí vlastnoručně. Nemuseli byste „vyhazovat“ své soukromé peníze za poštovné. Jenomže to by pak ztratilo ten pravý šmrnc.

Z vlastní zkušenosti víme, že mrknutí na internet je značně povrchnější, pokud se na takový časopis nedívá odborná veřejnost, zatímco Křesťanské Mšensko, to je určeno pro všechny a my toužíme, aby si čtenáři dobře zapamatovali, o čem tu píšeme. Případně aby se k tomu vraceli. Některé naše rubriky mají dokonce školní charakter.

Proto jsme se rozhodli riskovat

a zaplatit ze svého pořádný tisk a úctyhodný papír. Společnost pro církevní právo je naším garantem, ale noviny platí ze svého Záboj Horák a Jiří Rajmund Tretera. Oba se cítíme tak trochu jako potomci starých českých tiskařů, nakladatelů a kolportérů, které oba máme mezi svými předky. Dnes je třeba, abychom zahájili nové **národní obrození**.

Rozhodli jsme se v redakční radě nadále, že noviny nebudou prodávány a komerčního běsu se neúčastníme. Snad to naše soukromé finance nezruinuje. Věříme, že i mnozí z čtenářů nám na náš časopis občas nebo i pravidelně přispějí nějakou částkou, abychom to unesli. **Číslo účtu, kam může každý svůj dárek poslat, je 1939518309/0800.** Na této adrese jsme již vytvořili podúčty pro účely novin Křesťanské Mšensko.

Záboj Horák

Kéž nám Pán Bůh požehná a naši čtenáři jsou k nám hodní.

První narozeninový hosté přicházejí, a to z naší farnosti v Kadlíně

Jsou uvítáni v rezidenci, v Květinové zahradě, v Besedě i v Meditační zahradě.

Před vstupem do Velkého sálu Besedy Na Skaličkách: v sobotu 6. června 2026 přijeli na návštěvu gratulanti z Kadlína: manželé Ing. Josef a Ing. Martina Krymlovi.

Po roce jsme opět oslavili svatého Medarda

Tak jako loni jsme se i letošního 8. června sešli na Meditační zahradě
Usedlosti Na Skaličkách k oslavě narozenin otce Rajmunda.

V neděli 7. června 2026 přijel Škodou Popular jeden z našich nejdávnějších kamarádů.

Byl to Václav Steinocher, výpravčí ČSD a varhaník z Netolic. Je vlastníkem tvrze Ptáčník u Netolic, kde vedle mnoha domácího zvířectva chová i koně. Spolu s ním přijela jeho manželka a nejmladší z pěti dcer.

Vášek se objevuje pravidelně na všech významnějších akcích Společnosti pro církevní právo, k jejímž zakladatelům patří. Kdysi byl varhaníkem dominikánského kostela sv. Jiljí v Praze a garantem misijního působení otce Rajmunda ve farnosti sv. Dominika ve Strunkovicích nad Blanicí v jižních Čechách. Na jeho výzvu a s pověřením provinciála dominikánů Dominika Duky a převora u sv. Jiljí Augustina Prokopa jezdil otec Rajmund do Strunkovic po řadu let každý kvartál, pokaždé na celý týden. Podařilo se mu s pomocí shůry plně oživit církevní život ve městě, při kostele spravovaném excurrando, kam staříčkému faráři už farníci na bohoslužby nechodili, ač se ke křesťanství hlásili už tím, že téměř všichni volili lidovou stranu. Rajmundovi v tom pomáhalo sdružení mladých farníků při kostele sv. Jiljí, i mladí Rytíři a dámy Země české, kteří jezdili s ním a vždy se ubytovali na prázdné faře, kterou ovšem místní věřící dali zadarmo do pořádku.

Veselé bylo, že celá rodina Steinocherova nyní přijela ve vozidle Škoda Popular z roku 1939, s volantem na pravé straně. Vášek také po cestě v jednom pražském tunelu musela vyměňovat kolo. Což je něco, co je pro Váška po celý život typické.

Během oslavy narozenin jsme vzpomněli, jak Václav zachránil uprostřed 90. let otci Rajmundovi život. Rajmund trávil již po desetiletí vánoční a novoroční svátky z pověření otce Dominika jako

duchovní doprovod Ackermann-Gemeinde, která si vyjížděla každou zimu z Norimberku na chatu Babůrek u Nových Hutí na Šumavě. Otec Rajmund tam jednoho roku ošklivě onemocněl. Místní lékař, kterého k němu přivolali, předepsal antibiotika, která však příliš nepomáhala. Sudetoněmečtí přátelé byli spíše naštvaní a nějak nebyli schopni pomoci. Byli dobrými přáteli, ale jejich tvrdá germánská nátura se nedala zapřít. O tom, že by ho svým autoparkem vrátili do Prahy, nebyla ani řeč, ač o to otec Rajmund požádal. Jako řeholník neměl žádné peníze na jízdenku, a potřeboval doprovod. Rajmundovi svěřenci místo pomoci vyrazili ve svém turisticko-poutním katolickém zájmu na plánovanou návštěvu poutního místa Lomeček a vzali těžce nemocného Rajmunda, svého duchovního správce, s sebou, jako by mu nic nebylo, i přes vysokou teplotu. Museli přece jednat přesně podle plánu, který si ve své norimberské kanceláři stanovili půl roku napřed.

Pomocí Boží Prozřetelnosti byl na pouti v Lomečku i Vášek. Když uviděl, jak je to s Rajmundem povážlivé, hned Němcům Rajmunda uzmul a trádá do Netolic. Tam se o Rajmunda postarala Vaškova maminka i nevěsta (jak na to nyní vzpomněla). Pak ho vezl trabantem do Českých Budějovic, naložil ho do vlaku a dojel s ním až do Prahy. Pečlivě Rajmunda uložil do jeho postele v klauzuře kláštera sv. Jiljí.

Bylo nás patnáct.

Tedy těch, kdo jsme v pondělí odpoledne 8. června ve 14 hodin zasedli do krásných lavic z teakového dřeva, známých už z loňské oslavy Rajmundových narozenin na téže zahradě. Ředitelka našeho hospodářství paní Eva Sasková nás při přemísťování těžkých lavic mile překvapila jejich krásnou výzdobou: na opěradla každé z nich zavěsila

dvojici barevných balónků.

Mezi prvními, kdo na oslavu už před 14. hodinou dorazili, byla PhDr. Helga Turková, donedávna ředitelka knihovny Národního muzea a přední činovnice Klubu Za starou Prahu, potažmo její sekce Hovory o Praze ve smíchovském Národním domě. Sedla si jen tak na autobus, pravila, a už byla v Mladé Boleslavi a tam přesešla a už byla u nás. Překvapila nás, jak se objevila ve dveřích, bez zbytečných štráchů. Tak se to dělalo ve starobylých Čechách vždycky. A krásný byl jako vždy klobouk se širokou krempou, který měla Helga na hlavě. Rozhodně klobouky vždycky dámám slušely. Kdy se k nim opět vrátíme?!

Záhý přišla dvojice z farního kostela sv. Martina, paní Anna Povrženíč Kaulerová a paní Mgr. Mária Lachetová a také dvojice z Domova seniorů ve Mšeně paní Eva Nováková a paní Jiřina Chumová. Taktéž se dostavili manželé MVDr. Miroslav Hrdlička a Jitka Hrdličková ze Mšena, členové evangelického sboru v Mšeně, majitelé muzea Staré krásnosti ve Velkém Újezdě.

Čile spolupracoval náš pravidelný několikadenní návštěvník Petr Kreibich z Písku, odborník na genealogii a dějiny českého divadla a filmu, a ohromné množství práce na zajištění oslavy zastala paní Eva Sasková ze Mšena.

Jako zástupci příbuzných přijela Rajmundova neteř Dana, dcera staršího bratra Sváti, všem tak dobře známého z Rajmundových Pamětí, dnes pracovnice lékárny v Žatci, i s manželem Slávkem. Její nejblížeší pokrevní příbuzenství s otcem Rajmundem se nezapře. Také ona odmítá jít od důchodu. V jejich rodu se zkrátka dobrovolně do penze nechodí.

Dana a Slávek přijeli ze své usedlosti, kterou si nedávno koupili ve Zbrašíně u Loun, po 15. hodině. S ohledem na to, že Slávek musel →

být v práci. Ohromný pugét z květin, které čerstvě na své zahradě nařezali, byl opravdu nádherný. Brzy se Dana šla podívat na nový skleník svého strýčka Jiřího Rajmunda, a na jeho prosbu provedla odbornou supervizi. Vždyť inspiraci k tomuto skleníku Rajmund se Zábojem čerpali právě z jejího skleníku ve Zbrašíně při své loňské návštěvě zbrašinské usedlosti.

Při velmi hezkém slunečném počasí jsme na Meditační zahradě s čerstvě posečeným travním koberecem vydrželi sedět celé hodiny. Jen jsme se museli jednou přesunout se svými lavicemi a stolkem obsahujícím bohaté pohoštění z místa pod jedním stromem na místo pod jinými stromy, podle toho, jak se sluníčko šinulo k západu.

Otec Rajmund děkuje všem za radostnou účast, i za drobné dárky, které přes všechny varování přinesli. Byl to obzvláště ohromný mnohaposchodový dort s velikou prskající svíčkou, který vyrobila paní Sasková, vyučená cukrářka. Prokázala, jak je zdatná i v tomto svém původním povolání. Další přinesli štrůdlý a nejrůznější lahůdky ze sladkého těsta a paní Lachetová nás překvapila masovým dortem, který se uprostřed těch sladkostí moc dobře hodil.

Zvláště cenné byly všechny květiny, ať už řezané nebo pohotové k zasazení na našich zahradách. Milé je, že nám nikdo nenutil flašky s alkoholem. Už se to přece jenom rozšířilo, že jsme se z hlubokého přesvědčení stali abstinenty a členy abstinentního hnutí. Ani jiní lidé by si neměli takový jed jako alkohol dávat jako dárek. Vždyť je to jed pro mnohé i smrtelný.

Mnozí dokonce obdivovali náš včelín, který se před několika dny rozšířil na čtyři včelstva. Však se také naše medobraní na konci týdne blíží.

Záboj Horák

8. června 2026: ředitel všech staveb na usedlosti Skalička pan Jakub Havránek z Nebužel gratuluje otce Rajmundovi. V pozadí knihovna nově vytvořená panem Koblížkem.

PhDr. Helga Turková gratuluje svému dávnému příteli Jiřímu Rajmundovi a vzpomíná na společnou účast v Domácí radě Klubu Za starou Prahu, kam Jiřího před léty pozvala.

Usměvavá paní Sasková, otec Rajmund a ohromný dort s prskající svíčí.

Dana a Slávek gratulují strýčku Jiřímu.

Zábava v plném proudu. Moc se nám líbí nádoba na vodu s citrónem, limetkou a bylinkami i obě termosky, jedna na kávu a druhá na čaj, které pořídila paní Sasková.

Přesunuti do stínu pod druhý strom.

Snímky Eva Sasková a Záboj Horák

Náš rododendron, ten u altánku, který čeká na opravu.

Malá liturgická škola

Rubriku Malá liturgická škola jsme v těchto novinách zahájili v čísle 5/2025. Dnes v ní pokračujeme reportáží ze křtu Jasmínky Marie Anny v sobotu 6. června 2026:

V 11.00 se celý kostel sv. Martina třásl radostným vzrušením: vždyť na křest nejmladší obyvatele Kokořínského dolu se sjela dobrá stovka příbuzných a přátel.

Misál sv. Pavla VI., platný od 1. ledna 1970, naléhavě doporučuje, aby se křty malých dětí konaly zásadně v neděli při dopolední mši svaté, na které je přítomna celá obec věřících. Vsunuty po kázání, na místo kréda. V závažných případech je možné udělat výjimku, a křtít třeba i při mši svaté v sobotu. S ohledem na rodinu, která se sjela ze všech koutů českých zemí i Slovenska, byla učiněna tato výjimka

i v naší farnosti.

Mše svatá z památky svatého Norberta, která na ten den připadla, měla svou předeheru jako při každé mši, kdy se uděluje svátost křtu malým dětem: rodiče a kmotří přinesli dítě ve vší tichosti do chrámové předsíně a byli přivítáni zastupujícím duchovním správcem otcem Rajmundem v pluviálu. Po křestanském pozdravu, v němž již po staletí chválíme Pána Ježíše, se otec Rajmund zeptal obou rodičů, co žádají pro své dítě. Oba odpověděli, že *křest a víru*. Oba kmotří přisvědčili, že chtějí rodičům pomáhat a všichni pak udělili Jasmínce

požehnání Kristovým křížkem na čele. Pak otec Rajmund uvedl celou rodinu do prvních lavic před již otevřenou a připravenou křtitelnicí a rozsvícenou velikonoční svící zvanou *paškál*.

Celým obřadem nás provázela prvotřídní zástupkyně cechu varhanních umělců: paní Adéla Pražská z Líbeznic, známá po celé republice jako špička. Ta v okamžiku, kdy se rodina posadila do prostoru křtitelnice, zanotovala hned první sloku mešní písně. Hrála v tak příjemné tónině, že se chytli i muži s nižším položením hlasu. Bohužel toho přítomní hosté až na několik →

výjimek nevyužili. Mysleli jsme si, že na východním Slovensku snad zpívá v kostele každý, když je to ten nejreligióznější kraj bývalého Československa. Pasivitou mnohá z nich jsme byli smutně dotčeni. Zato velice dobře reagovali mnozí z naší české vlasti, byť i církví vzdálení. Na jejich tváři jsme viděli zájem.

Po skončení první sloky nastoupil bratr Záboj jako lektor a přečetl první čtení. Poté pokračovala paní varhanice zpěvem responsoriálního žalmu, v němž se po každé strofě opakoval verš *Má ústa budou vyprávět o tvé spravedlnosti, Pane*.

Otec Rajmund přečetl slova svatého evangelia podle Matouše:

Ježíš přistoupil k jedenácti učedníkům a promluvil: Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi. Jděte tedy, získávejte za učedníky všechny národy, křtíte je ve jménu Otce, i Syna i Ducha svatého a uče je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal. Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa.

Následovalo toto kázání:

Milí rodiče, milí kmotři, vážení příbuzní, vážená rodino, přátelé, přinesli jste malou Jasmínku, které je právě devět měsíců, ke křtu. A je to tak jediné správné. Děti a potomky křesťanů je nutno křtít, aby jim bylo otevřeno království nebeské. Nezáleží přitom na stupni víry rodičů ani prarodičů. Dítě není křtěno na jejich víru, ale na víru církve. Jen se podle platného kanonického práva žádá, aby o křest požádal alespoň jeden z rodičů, ať už pokřtěný nebo nepokřtěný. Ve vašem případě o to požádali oba rodiče.

Při křtu je každému křtěnci zřízen křestní otec nebo i křestní matka, kterým v češtině říkáme kmotr a kmotra. Musí být z nejbližších přátel rodičů, aby mohli plnit svůj celoživotní úkol: pomáhat rodičům křesťanský vychovávat dítě a provázet svého křtěnce i po dosažení dospělosti na jeho křesťanské cestě. Kmotr a kmotra jsou náhradními rodiči. Dokonce někdy hrají při výchově křtěnce ještě větší úlohu než rodiče. Proto musí být na rozdíl od rodičů víru vyznávajícími

křesťany, a to *biřmovanými*. To znamená takovými, kteří se již stali rytíři Kristovými a zvěstovateli víry. A kteří příslibují, že dítěti budou kmotry při jeho *biřmování*, až dítě dosáhne 13 nebo 14 let, a neopustí svého křtěnce v jeho životních trampotách nikdy a budou mu stát ku pomoci celý život, ať se stane, co se stane. Radou, útěchou, posilou.

Všechno to v praxi znamená, že kmotři často navštěvují rodinu svého křtěnce. Není nikde předeepsáno, jak často. Ale rozum dá, že to musí být nejméně několikrát do roka. A že si budou pravidelně při svých návštěvách s dítětem o Pánu Ježíši povídat. A jakmile bude dítěti 7 let, že ho společně s rodiči vedou k *první svatě zpovědi* a *prvnímu svatému přijímání*. Vždyť je to taková velká sláva to první svatě přijímání našich sedmiletých dětí!

V té době už dítě začíná chodit do *náboženství*. Tam, kde se učí ve škole, je nutno dát přednost tomuto vyučování, které má mezi lidmi větší autoritu. Pokud se někde ve škole neučí, potom je nutno dítě přivádět k vyučování náboženství na faru. Tam se obvykle koná jednou za týden.

Je to velká radost vést dítě k Pánu Ježíši. Často jsou rodiče dítěte vedeni spolu s ním. A nepokřtěným rodičům to stále připomíná, že by měli nad Božími věcmi přemýšlet, a jak se v nich rozhoří třeba jen malinko plamínek víry, vstoupit mezi katechumeny a *dát se také pokřtít, třebas už je to v dospělosti* a po křtu svého dítěte.

Dospělí čekatelé křtu se na to připravují právě devět měsíců. A stojí to za to. Vždyť získají věčný život. „Kdo uvěří a pokřtí se, ten bude spasen“, říká náš Pán Ježíš Kristus. A vždyť toužíme být spaseni, žít navěky a sejít se se svými drahými u Boha, v něhož věříme, v nebi. Když Boha zavrhneme, nebudeme mít ani společný věčný život. Neboť společenství s Bohem a křesťany vzniká právě křtem a vírou.

K tomu všemu ať nám pomáhá všemohoucí Pán, Matička Kristova Panna Maria i Kristova babička svatá Anna.

Po přímlovách a litanii ke svatému otci Rajmund pomazal Jasmínku olejem křtěnců po starodávném způsobu *na svalech*, řka: Olej, kterým tě mažu, je znamením síly. Tvou silou ať je Kristus, náš Pán a Spasitel, neboť on žije a kraluje na věky věků. Po *zřeknutí se ducha zla* rodiči a kmotry a jejich *vyznání víry* přistoupil k vlastnímu křestnímu aktu. Dítě držela maminka. Otec Rajmund nabral konvičkou vodu z křestního pramene a třikrát polil Jasmínce temeno hlavy slovy: **Jasmínko Marie Anno, já tě křtím ve jménu Otce, i Syna i Ducha svatého. Amen.** Poté otec Rajmund pomazal novou křestanku na čele *křížem*, kterým se příslibuje její budoucí biřmování, oblékl ji do bílého roucha a předal oheň paškálu kmotrovi na jeho křestní svíci.

Pak otec Rajmund svlékl pluviál a oblékl si *ornát*. Následoval běžný průběh mše svaté. Na závěr otec Rajmund požehnal podle liturgických knih zvláštním požehnáním matce dítěte, otci dítěte a všem přítomným.

Kronika prošlých dnů

Úterý 9. června 2026: na pozvání Petra Kreibicha jsme se zúčastnili promítání němého filmu *Dcerušky paní Petersenové* z roku 1927, v němž jednu z ústředních postav hrál Jiří Voskovec. Ve spolupráci s Národním filmovým archivem byl večer připraven v druhém poschodí Werichovy vily v Praze na Kampě. Byl to velmi pěkný zážitek: humoristický film ze šťastného společenského života za první republiky v severních Čechách. Přitom se jednalo v podstatě o reklamní film továrny na margarin Vitello v Podmoklech, který nás podrobně poučil o této významné potravinářské výrobě od dodání kokosových ořechů ze zámorí po Labi a mléka z okolí Děčína až po finální výrobek a jeho propagaci v řadě evropských

zemí. Člověk by nevěřil, že takový téměř hodinový film, z něhož většina je věnována technologickému procesu, může být tak napínavý. Jo, tenkrát za první republiky to uměli... Doufáme, že i my se brzy dočkáme v našem kině v Besedě Mšeno-Skalička podobných historických záznamů, při nichž si odpočineme od těžko stravitelných pořadů dnešních dnů.

Čtvrtek 11. června 2026: v kostele sv. Martina ve Mšeně jsme slavili pohřební mši svatou, obětovanou za zesnulou *Amálii Prchlou*, naši farnici ze Stránky. Slyšíme ze všech stran, že pro mnohé ze stovky účastníků to byl mohutný prožitek. Zvláště k tomu dopomohla mistrná hra varhaníka ze Strahovského kláštera v Praze *Vladimíra Roubala*, včetně nádherného preludia před mší. Podrobnou reportáž přineseme v příštím čísle tohoto listu.

Téhož dne nás navštívil pracovník firmy *Jarabák* z Libiše a okolí, u níž jsme si objednali robotickou sekačku na trávu. Vyzkoušel přinesený exemplář z lepší sady těchto přístrojů a zamapoval polohu stromů a plotů na celé zahradě do paměti sekačky řízené ze satelitu, aby pěkně trávu automaticky sekala. Moc se nám ten stroj líbí. Těšíme se, že to poslouží celé naší městské komunitě při návštěvách naší Meditační zahrady, na níž bude nejenom automaticky sekána tráva do výše 5 cm, ale i zalévána ze tří v podzemí umístěných rozvodů dešťové vody a řady do kruhu stříkajících závlahových zařízení.

Pátek 12. června: naše včeličky čekal slavný den. Návštěva našeho poradce pana ředitele libišské základní školy *Mgr. Jana Podpěry* a první *medobraní*, při němž nám zdatně pomáhaly paní *Eva Sasková* a *Olga Dvořáková*. Vytočili jsme 8 kg medu. A jak výborného! Ale ani jsme netušili, jaká dřina je odvíčkování šesti plástů plných medu.

Sobota 13. června: deštivé dopoledne jsme strávili v pohodě Domo-va seniorů. Ještě jsme si po mši svaté hodně povídali o dojmech seniorů z oslavy narozenin v předchozím pondělku.

Obnovená pouť ve Skramouši

Odpoledne 13. června 2026 jsme podle plánu vyrazili na pouť do Skramouše, 2,5 km na východ od Mšena. Kaple sv. Antonína Paduánského byla manžely Marečkovými již pěkně připravena. My jsme vynesli z auta všechny potřebné náležitosti, vyzkoušeli akustiku kaple a přesně v 15 hodin jsme zazvonili ke mši. Oči nám nadskakovaly radostí: před kaplí se shromáždilo více než 20 místních věřících. Pěkně jsme vzpomněli portugalského světce, kterému jsou kaple i celá obec zasvěceny. Vyložili základy františkánské misie. Plasticky připomněli život současníka svatého Františka, jehož přímlyvy se každou chvíli dovoláváme, zejména když tolik ve své roztržitosti hledáme založené klíče a jiné věci. Zkrátka tam, kde si nedovolíme oslovovat Pána Boha přímo,

a dokonce ani žádat o přímlyvu Pannu Marii. A přesto jde o věci pro náš život tak důležité.

Po hodinové mši za napjatého zájmu všech přítomných jsme přijali pozvání manželů Marečkových na jejich usedlost. Pod rozsáhlou krytou verandu se vešla většina účastníků mše. Při bohatém výběru nápojů, obložených chlebíčků i dortů jsme ještě více jak dvě hodiny spolu debatovali.

Podle vzpomínek účastníků se poslední mše svatá v kapličky slavila za časů mšenského faráře Antonína Audyho, někdy po roce 1990. Pěkně na něho Skramoušští vzpomněli. Ale i Záboj se rozpomněl, že tam tenkrát na té mši byl. Zdá se, že s místním obyvatelstvem můžeme tuto tradici obnovit.

Snímky Ing. Josef Havel

Co nás čeká a co nás nemine

Čtvrtek 25. června:

9.30 vikariátní konference mlado-boleslavského vikariátu ve Mšeně.

Pátek 26. června:

9.30 mše svatá v Domově seniorů Mšeno.

Sobota 27. června:

pouť ke svatě Zdislavě do Jablonného, na mši svatou od 10. 00.

Neděle 28. června:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno a 15.00 u sv. Jakuba Kadlín.

Začátek července:

naše návštěva Mariánských Lázní, kláštera Teplá, poutního místa Chlum svatě Maří a Stříbra.

Neděle 12. července:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno a 15.00 sv. Jiří Hradsko.

Pátek 17. července:

9.30 mše svatá v Domově seniorů Mšeno.

Sobota 18. července:

naše návštěva Písku.

Neděle 19. července:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno.

Pátek 24. července:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně zahajuje promítání v kině. Český film Ducháček to zařídí (1938), v titulní roli Vlasta Burian.

Sobota 25. července:

pouť ke svatě Zdislavě do Jablonného, na mši svatou, která se slaví v 10. 00.

Neděle 26. července:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno, farní stolek na pouti v Kadlíně, v 15.00 poutní mše svatá v Kadlíně.

Pátek 31. července:

9.30 mše svatá v Domově seniorů Mšeno.

Pátek 31. července:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – přednáška prof. Jiřího Rajmunda Tretery a doc. Zboje Horáka Nové poznatky o starověkém Egyptě, 2. díl.

Pátek 7. srpna:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – promítání českého filmu Madla zpívá Evropě (1940), v titulní roli Zdenka Sulanová.

Neděle 9. srpna:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno a 15.00 sv. Jiří Hradsko.

Pátek 14. srpna:

9.30 mše svatá v Domově seniorů Mšeno.

Pátek 14. srpna:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – promítání českého filmu To neznáte Hadimršku (1931), v titulní roli Vlasta Burian.

Neděle 16. srpna:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno.

Pátek 21. srpna:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – film Anton Špelec ostrostřelec, v titulní roli Vlasta Burian.

Sobota 22. srpna:

pouť ke svaté Zdislavě do Jablonného, na mši svatou od 10. 00.

Neděle 23. srpna:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno.

Od pondělí 24. srpna:

účast doc. Horáka na kanonicko-právním sympoziu ve Spiši.

Pátek 28. srpna:

9.30 mše svatá v Domově seniorů Mšeno.

Pátek 28. srpna:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – promítání českého filmu V erbu Ivce (1994), v titulní roli Milena Steimasslová.

Neděle 30. srpna:

9.00 mše svatá u sv. Martina Mšeno a 15.00 v Kadlíně.

Pátek 4. září:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – promítání filmu Cesta do hlubin študákovy duše (1939).

Pátek 11. září:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – přednáška Stará Mezopotámie a Sýrie, přednáší prof. Jiří Rajmund Tretera a doc. Záboj Horák.

Pátek 18. září:

18.00 Beseda Na Skaličkách 24 ve Mšeně – promítání amerického filmu Sám doma (1990), v titulní roli Macaulay Culkin.

Kuchyňský koutek

Květáková neboli karfiolová polévka

200 g růžiček i košťálu květáku

čerstvě mletý pepř

2 lžičky sušeného zeleninového

koření bez soli

zeleninový vývar

2 bobkové listy

2 malé brambory

1,5 litru vody

sůl (podle chuti)

2 lžíce másla

2 lžíce hladké mouky

1 špetka muškátového květu

čerstvý libeček

čerstvá petrželka

Postup přípravy

1. Koupím čerstvý květák prvotřídní kvality. Nejlépe bio. Nebo ho ustríhnu na své vlastní zahrádce, a to týž den, kdy se bude vařit.

2. Očištěné růžičky květáku i košťál vložím do středně velkého cedníku, propláchnu pod tekoucí studenou vodou a nechám okapat. Růžičky rozeberu na co nejmenší, košťál nasekám nadrobno.

3. Pár nejhezčích růžiček oddělím do malé porcelánové misky, kam vložím také hrst natě petrželky právě na zahrádce natrhané

a ve vodě opláchnuté.

4. Do prvního, středně velkého hrnce či kastrolu naliji asi litr vody, vhodím květák a přivedu k varu. V mlýnku nakrouhám do hrnce trochu celého pepře (radost mi činí, když to jsou barevné kuličky). Přidám 2 plné lžičky sušeného zeleninového koření bez soli (mix obsahující mrkev, celer kořen, petrželku kořen, pórek, cibuli), špetku soli (nejlépe jodizovanou) a na sníženém stupni tepla vařím cca 10 minut.

5. V druhém, menším hrnci či kastrolu uvařím v půllitru vody dvě oškrabané a nadrobno nasekané starší menší brambory. Nebo stačí jedna středně velká. Rozpustím v tom jednu malou vaničku zeleninového vývaru. Nemusí být, pokud jsem měl dost sušeného zeleninového koření.

6. Zatím do rozehráté menší pánvičky vložím dvě lžíce másla, a když se máslo trochu roztaví, tak do něho vsypu dvě nikoliv vrchovaté lžíce hladké mouky a s pomocí →

ploché vařečky osmahnu na mírném plamenu světle zlatavou jíšku. Pak ji hned po malých kouskách vhodím do hrnce s polévkou.

7. Kastrol s vařenými brambory a případně rozpuštěným zeleninovým vývarem vliji do prvního hrnce, důkladně zamíchám (aby se neudělaly žmolky), dosolím a povařím ještě 10 minut. Pak vhodím půl lžičky libečku a na špičku nože špetku muškátového květu. Principiálně ho nemám rád. Je-li ho více než pouhá špetička, tak takovou polévku nejím.

8. Pinzetou vyndám bobkový list, položím hrnc s polévkou na vysokou dřevěnou podložku a rozmixuji tyčovým mixérem.

9. Naleji polévku do velké polévkové mísy se sběračkou a vezu

na vozíku do jídelny. Na malou misičku připravím ještě pár růžiček syrového květáku a petrželky, jak jsem si je připravil na začátku, a po nalití polévky do našich slavnostních talířů se zlatými okraji a zlatým květováním každému navrch talíře nasypu tuto směs jako dobroučkou ozdobu.

10. K polévce podávám nakrájený žitný chléb. Dobrý je i rozmrazený z mrazáku. (Před zamražením jsem krajíčky oddělil a zabalím každý zvlášť do mikrotenového sáčku.)

Květáková krémová polévka

Po rozmixování polévky (bod č. 8) mohu do polévky ještě vlít kelímek smetany na vaření nebo dokonce smetany na šlehání. Pak to musím ještě 5–10 minut povařit.

Občas mně ta krémová polévka přijde k chuti. Ale ne pokaždé. Po krémové polévce se obvykle cítím až příliš zasycen.

Varujeme každého, kdo má sklony k nadváze: krémové polévky nejezte! Nestřídmost je nejen prohrěšek proti estetice (podívejte se, jak ti tlustí lidé vypadají a jak funí!), ale je to hřích proti Pánu Bohu, který nám dal tělo, abychom o něho dobře pečovali, byli hezcí (tj. štíhlí) a zdraví. A co tomu řeknou naše nohy, když mají nést tak velké panďero (muži) nebo přerostlou zadní část těla (ženy)! Nedivme se, že se to žilám nelíbí.

Jiří Rajmund Tretera

Rododendron před pokojem tety Marty.

Křesťanské Mšensko. Vydává Společnost pro církevní právo, z. s., Praha 3, Sudoměřská 1243/25, místní skupina Mšeno Skalička | e-mail: spcp@prf.cuni.cz | měsíčník | 3. ročník | IČO: 629 34 121 | redaktor: doc. Dr. ICLic. Záboj Horák, výkonný redaktor: Michaela Holubová, redakční rada: P. prof. Dr. Jiří Rajmund Tretera OP a Petr Kreibich, grafická úprava: Dr. Marek Novák, tajemník: Mgr. Tomáš Grundza | tisk a sazba: Jut. Work | ISSN 3029-5696 | MK ČR E 24610 | náklad 230 výtisků | financováno z daru doc. Záboje Horáka | vychází s církevním souhlasem | uzávěrka tohoto čísla: 13. června 2026 | neprodejné | dary přijímáme na účtu Společnosti pro církevní právo č. 1939518309/0800